

første kriminelle handling. Derved får den unge en langt bedre mulighed for at blive en lovlydig samfundsborger.

For forslagsstillerne er det vigtigt at forebygge ungdomskriminalitet. Målet med indsatsen er at skabe de rammer, der gør det muligt for unge, der er startet på at begå kriminalitet, eller færdes i miljøer, der kan udvikle kriminalitet, at "komme på ret køl". Det vil sige, at der skal laves en intensiv forebyggende indsats samtidig med en konsekvent indgriben over for førstegangs-kriminelle. Derfor skal der med det samme sættes ind med en egnet og målrettet sanktion.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Det forebyggende arbejde er alfa og omega for at undgå, at unge bliver kriminelle. Derfor skal det forebyggende arbejde fortsat udbygges. De unge skal gennem en stærk og massiv oplysning gøres opmærksomme på konsekvenserne af kriminalitet - både konsekvenserne for dem selv, men også konsekvenserne for ofrene. SSP-samarbejdet har vist fine resultater og skal fortsat være grundstenen. Gennem dette samarbejde mellem skole, socialforvaltning og politi er det ofte muligt at få fat i de unge, inden de kommer for langt ud i kriminaliteten.

Den bedste ledetråd er et godt eksempel. Derfor er det bedste forebyggende arbejde, at forældre og andre, der ofte er i kontakt med de unge, går foran med et godt eksempel. Samtidig har skolen en forpligtelse til i undervisningen at søge at forebygge kriminalitet. Det kan eksempelvis ske gennem foredrag med politi, tidligere kriminelle samt besøg i arresthuse, fængsler og lignende.

Det er vigtigt, at der især sker en forebyggende indsats blandt de unge, der er i en risikogruppe, det vil sige unge, der færdes i miljøer, hvor kriminalitet ofte forekommer.

Ad 2

Mange forældre er ofte ikke klar over, hvad deres børn foretager sig uden for hjemmet. En effektiv bekæmpelse af ungdomskriminalitet gør det bydende nødvendigt, at forældrene inddrages, informeres og gøres medansvarlige, så snart en ung begår kriminalitet. Forældrene er normalt dem, der har den bedste mulighed for at påvirke børnene i en positiv retning. Det er først og fremmest forældrenes ansvar, hvad de-

res børn laver. Det ansvar skal forældrene holdes fast på.

Har et ungt menneske begået kriminalitet, skal forældrene informeres og involveres med det samme. Dette skal ske ved, at politi og en særlig egnet person fra socialforvaltningen straks efter den unges kriminalitet opsøger familien og sammen med den lægger planer for og laver aftaler med den unge, som forældrene så skal støtte gennem forløbet. Således sikres, at den unge får den bedste mulighed for at komme ud af den kriminelle løbebane gennem hjælp og støtte fra familien.

Socialforvaltningen skal kort tid efter den første henvendelse til familien opsøge familien igen for at have »hånd i hanke« med, at der bliver gjort noget for, at den unge ikke kommer længere ud i kriminalitet.

Det gælder om at få opbygget et positivt og stærkt netværk omkring den unge. Derved føler den unge, at der er nogen, der interesserer sig for ham eller hende, og at det gør en forskel, hvilke handlinger han eller hun foretager sig. Har den unge ikke et sådant naturligt netværk i sin familie, fordi forældrene eksempelvis selv har store sociale problemer, skal et sådant skabes. Det kan ske via frivillige voksnes indsats i f.eks. idrætsforeninger, spejderbevægelsen eller ved andre fritidsaktiviteter.

I de grelle tilfælde, hvor et sådant netværk ikke er tilstrækkeligt, kan der blive tale om at tilknytte enten en personlig rådgiver eller en fast kontaktperson, som sociallovgivningen giver mulighed for. Det skal være en voksen, som besidder de fornødne ressourcer og forståelse for den unges situation, men først og fremmest engagement. Denne person skal dels fungere som den voksne, den unge altid kan søge til, når der er brug for hjælp, dels fungere som den voksne, der griber ind, når den unge opfører sig uacceptabelt.

Derudover skal de sociale myndigheder gribe ind i »problemfamilier« langt hurtigere, end det sker i dag. Børn, der lever i familier uden støtte, engagement og tryghed, vil være i fare for at udvikle sig til kriminelle. Det vil være svært for disse unge ved egen hjælp at komme ud af kriminaliteten. Derfor skal de sociale myndigheder, når det er åbenlyst nødvendigt, ikke vige tilbage for at fjerne børn og unge hurtigere og mere konsekvent, end de gør i dag, og anbringe dem i en egnet familie, hvis dette realistisk set er eneste mulighed for at få en ung på ret spor.

Samfundet må ikke svigte børn, som er blevet svigtet af deres forældre!